

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012206
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119012206.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.03.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného S. U. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/48/2019 zo dňa 20.12.2019.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/48/2019 zo dňa 20.12.2019 bola podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona žiadosť odsúdeného S. U. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/100/2018 zo dňa 03.07.2018, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/104/2018 zo dňa 15.07.2018, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/106/2018 zo dňa 19.07.2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/97/2018 zo dňa 25.06.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/97/2018 zo dňa 07.08.2018, zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť ods. S. U. ihneď po jeho vyhlásení, ktorú dodatočne odôvodnil tým, že výrok uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného nie je správny. Podľa správy pedagóga ÚVTOS Prešov - Sabinov odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru sťažovateľa bolo potrebné vypočutím pedagóga zistiť, či už splnil podmienky pre zahladenie disciplinárneho trestu, a aj prečo k tomuto nedošlo. S prihliadnutím na ponuku prevzatia záruky za dovršenie jeho nápravy matkou a otcom a návrh pracovnej zmluvy preňho v rodinnom podniku mal za to, že boli splnené podmienky pre rozhodnutie o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Skutočnosť nezahladenia disciplinárneho trestu nemá za následok nesplnenie zákonných podmienok pre podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V konaní bolo možné uložiť skúšobnú dobu na jeden až sedem rokov a zároveň uložiť probačný dohľad nad jeho správaním vo výmere do troch rokov. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o jeho podmieňanom prepustení z výkonu uložených trestov odňatia slobody za súčasného nariadenia probačného dohľadu a určenia primeranej skúšobnej doby.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd preskúmaval postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Zistil pri tom, že konajúci súd postupoval podľa procesného predpisu, keď pred rozhodnutím o žiadosti odsúdeného o

podmienečné prepustenie tohto vypočul k argumentácii svedčiacej pre vyhovieenie jeho žiadosti, pričom odsúdený mal možnosť sa vyjadriť aj k dôkazom vykonaným na verejnom zasadnutí.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zodpovedá zákonu. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že zamietnutie žiadosti o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa opiera o nesplnenie materiálnych podmienok uvedených v § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Konajúci súd uzavrel, že u odsúdeného doposiaľ vykonaný trest nenaplnil svoj prevýchovný účel. Okresný súd v prvom rade poukázal na disciplinárne previnenie, ktoré nebolo zahladené a práve toto disciplinárne previnenie je dôkazom toho, že odsúdený svoje povinnosti vo výkone trestu nevykonáva riadne, tak ako má. Preto súd ani neprihliadol na ponuku za dovršenie nápravy odsúdeného, ktorú ponúkli jeho rodičia. Podľa odpisu registra trestov bol odsúdený 4 krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch pre trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Konanie odsúdeného možno charakterizovať ako špeciálnu recidívu, pričom je zrejmé, že v minulosti uložené tresty nesplnili svoj účel a odsúdený ďalej páchal identickú trestnú činnosť. Prvostupňový súd ďalej poukázal na hodnotenie odsúdeného z ÚVTOS Prešov, vychádzajúc z ktorého odsúdený počas viac ako ročného výkonu trestu odňatia slobody bol raz disciplinárne potrestaný a raz disciplinárne odmenený a v konečnom dôsledku ani ÚVTOS Prešov neodporučil podmienečné prepustenie odsúdeného. V hodnotení konštatované slušné správanie odsúdeného, plnenie pokynov príslušníkov ZVJS, či kladné hodnotenie jeho pracovnej morálky považoval súd prvého stupňa skôr za prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, než za skutočný prejav polepšenia sa.

S vysloveným záverom konajúceho súdu sa stotožnil aj sťažnostný súd, preto v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia a v stručnosti k nim dodáva nasledovné:

Odsúdený S. U. vykonáva tresty odňatia slobody v celkovej výmere 24 mesiacov, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/97/2018 zo dňa 25.06.2018 v spojení s uznesením o neosvedčení v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia Okresného súdu Prešov zo dňa 07.08.2018 v trvaní 2 mesiacov, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/100/2018 zo dňa 03.07.2018 v trvaní 6 mesiacov, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/104/2018 zo dňa 15.07.2018 v trvaní 8 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/106/2018 zo dňa 19.07.2018 v trvaní 8 mesiacov, všetko pre prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2, či ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

Za daných zistení je potrebné súhlasiť so záverom konajúceho súdu, že formálne podmienky na prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za prečiny podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona boli splnené, a to ku dňu 11.07.2019.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či boli splnené aj materiálne podmienky, ktoré sú v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona založené na preukázaní polepšenia sa odsúdeného počas výkonu trestu a na dôvodnom očakávaní, že odsúdený povedie riadny život.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konajúci súd v podrobnostiach rozviedol, ako sa ods. S. U. správal počas výkonu trestu od jeho nástupu, čo plynie z hodnotenia ústavu na výkon trestu. Vychádzajúc z tohto hodnotenia je nutné konštatovať, že počas výkonu trestu odňatia slobody, do ktorého nastúpil predvedením dňa 19.07.2018, ods. S. U. sa adaptoval na podmienky výkonu trestu bez nedostatkov a jeho správanie, vystupovanie a celkové dodržiavanie interných predpisov bolo hodnotené ako dobré a na požadovanej úrovni. S cieľom ďalšieho skvalitnenia plnenia programu zaobchádzania bola na návrh pedagóga realizovaná zmena diferenciačnej skupiny z „B“ na diferenciačnú skupinu „A“ a dňa 24.01.2019 bol premiestnený do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov a bol umiestnený do otvoreného oddelenia. Pre skvalitnenie vzťahov s rodinou mu bola dvakrát povolená vychádzka mimo ústav, aby navštívil blízke osoby na čas neprevyšujúci 48 hodín. V oboch prípadoch sa vrátil riadne a včas. V tomto období bol raz disciplinárne odmenený formou pochvaly za plnenie programu zaobchádzania. Pracovne bol zaradený na nestráženom pracovisku mimo ústav s voľným pohybom, kedy dňa 29.07.2019 porušil pravidlá bezdrogovej zóny, a to tak, že v čase o 16:44 hod. bol odsúdený po návrate z nestráženého pracoviska s voľným pohybom podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 0,13 mg/l. Za uvedené mu bol uložený disciplinárny trest celodenného

umiestnenia do uzavretého oddielu na dobu 10 dní a následne bol eskortovaný do oddelenia výkonu trestu odňatia slobody s miestom výkonu služby v Sabinove, kde po ukončení pobytu v nástupnom oddiele bol dňa 05.08.2019 umiestňujúcou komisiou zaradený do výchovného kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou „C“. Za účasť na aktivitách zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, vykonávaním čistiach a upratovačských prác v oddiele má evidovaný kladný poznatok.

Dané zistenia preukazujú, že odsúdený S.k bol v počiatočnom období výkonu trestu odňatia slobody odmenený v jednom prípade za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení programu zaobchádzania. Následne po premiestnení do diferenciačnej skupiny „A“ a možnosti výkonu trestu na otvorenom oddelení, sa dopustil disciplinárneho previnenia, za ktorý mu bol uložený disciplinárny trest a odsúdený bol zaradený pre ďalší výkon trestu odňatia slobody do diferenciačnej skupiny „C“. Z uvedeného plynie, že u odsúdeného ani po vyše roku výkonu trestu odňatia slobody nedošlo k trvalej náprave a jeho pozitívne správanie, ktoré viedlo k zaradeniu odsúdeného na výkon trestu v otvorenom oddelení a umiestnení v diferenciačnej skupine „A“, bolo len výrazom prispôsobenia sa podmienkam vo výkone trestu a jeho adaptácie na prostredie väznice. Zo zaradenia odsúdeného dňa 05.08.2019 umiestňujúcou komisiou do diferenciačnej skupiny „C“ implicitne vyplýva, že na odsúdeného sa novým nastavením programu zaobchádzania začalo pôsobiť prakticky od začiatku, pričom za uvedené obdobie má evidovaný len jeden kladný poznatok.

Ak odsúdený poukazuje na skutočnosť, že doposiaľ mu nebol disciplinárny trest zahladený, aj keď podmienky na jeho zahladenie splnené mal, sťažnostný súd v tejto súvislosti konštatuje, že z udelenej jednej disciplinárnej odmeny za vykonávanie čistiach prác a z jedného kladného poznatku za zodpovedný prístup k prideleným úlohám za obdobie vyše 17 mesiacov výkonu trestu odňatia slobody možno aj napriek uvedenému usudzovať len na účelové správanie sa práve pri výkone pracovnej činnosti, aby si tak zabezpečil disciplinárne odmeny s cieľom preukazovať jeho polepšenie počas výkonu trestu. Pri posudzovaní zákonom stanovenej podmienky, či odsúdený preukázal polepšenie je potrebné kumulatívne hodnotiť nielen plnenie povinností odsúdeným počas výkonu trestu, ale aj jeho správanie. Na podklade predloženého hodnotenia možno síce uzavrieť, že u odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody došlo k prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu avšak v správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody podľa hodnotenia z ústavu takáto výrazná zmena nenastala. V rámci výkonu trestu odňatia slobody musí odsúdený totiž dodržiavať aj program zaobchádzania, ktorý ustanovuje cieľavedomé, komplexné a štruktúrované pôsobenie na odsúdeného so zreteľom na jeho osobnostné vlastnosti, odborné vedomosti a dosiahnuté vzdelanie, pričom z plnenia tohto programu je zrejmé, že odsúdený sa iba prispôbil podmienkam vo výkone trestu a adaptoval na prostredie väznice.

V tejto súvislosti je potrebné tiež dať do pozornosti aj to, že u ods. S. U. nejde o prvé jeho postihnutie za protiprávnu činnosť, pričom doposiaľ spáchal opakovane viac druhovo totožných trestných činov.

S poukázaním na vyššie uvedené sťažnostný súd uzavrel, že napadnuté uznesenie konajúceho súdu je vecne správne a zodpovedá zákonu, pretože materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného nateraz splnené neboli a je potrebné naďalej pôsobiť na prevýchovu odsúdeného výkonom trestu odňatia slobody.

K sťažnostnej námietke odsúdeného spočívajúcej v tom, že s prihliadnutím na ponuku prevzatia záruky za dovršenie nápravy odsúdeného rodičmi odsúdeného má za to, že sú splnené podmienky pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že obžalovaný v čase páchania trestnej činnosti, pre ktorú bol opakovane právoplatne odsúdený, mal trvalý pobyt u svojich rodičov, pričom ani spoločné spolunažívanie s rodičmi ho od páchania trestnej činnosti neodradilo, a preto uvedená záruka nie je dostatočnou garanciou dovršenia jeho prevýchovy. Záveru, že záruka rodičov odsúdeného za dovršenie nápravy ich syna nie je v danom prípade dostatočná, svedčí aj tá skutočnosť, že v návrhu na prevzatie záruky títo konštatujú, že ich syn sa mal dopúšťať trestnej činnosti v dôsledku požívania alkoholu, pričom práve pre nedovolené požitie alkoholu počas výkonu trestu odňatia slobody mu bol uložený disciplinárny trest.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.